

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 222.

Ottende Session.

Otte og Halvtredstindstyvende Møde.

Fredagen den 20de Februar.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Det første Nummer paa Dagsordenen er: 3die Behandling af Forslag til Lov om Udskiftning af Fælleshænger paa Færøerne. (2den Behandling findes i Tidendens Sp. 2900 ff.).

Ordføreren (Dyppermann): Inden vi gaae til Afstemning om den endelige Vedtagelse af dette Lovudkast, ønsker jeg, at det maa være klart for Thingets Medlemmer, hvorledes det egentlig forholder sig dermed. Det vil erindres fra Sagens 2den Behandling, at hele Udvalget var enigt i den Ansættelse, at Lovudkastet kunde have sine store Betænkkeligheder. Man kunde derfor reise det Spørgsmaal, om vi ikke gjøre rettest i ikke at lade Loven gaae videre, men at lade den gaae tilbage til Lagthinget og henstille den til nærmere Overvejelse. Efterat have nøie overvejet dette Spørgsmaal, er jeg for mit Vedkommende kommen til det Resultat, at det vilde være urigtigt at gjøre dette, thi man vilde ikke opnaae Noget derved. Jeg troer ganske sikkert, at Lagthinget paa Færøerne ikke har synderlig Erfaring om den Art Spørgsmaal, hvorimod det, der ganske vist fattes os hernebe, er Kendskab til de særlige Forhold. Dersom vi imidlertid nu forkaste Loven, troer jeg ikke, at man vil være istand til oppe paa Færøerne at give den en væsentlig Forbedring, til den paaany kan komme for Rigsdagen. Dersom vi derimod gjøre Bort til, at Loven

kan komme ud, gjøre vi det muligt for Færingerne ad Erfaringens Bei at komme til Kundskab om, hvilke Mangler den har, og hvorledes disse Mangler bedst kunne afhjælpes. Jeg skal derfor stemme for Loven.

Grundtvig: Dersom det virkelig forholder sig saaledes, som den ærede Ordfører sagde, hvorom jeg ikke kan have nogen grundet Overbeviisning, at Thinget ikke for nærværende Tid er tilstrækkelig oplyst om denne Lov til at kunne sælde en rigtig Dom derover, saa er det dog umuligt, at jeg med ham kan komme til den Slutning, at vi, for at blive bedre oplyste, ikke skulde opsætte vor Beslutning, men tværtimod tage en Beslutning, og vedtage denne Lov, for at det kan blive oplyst, om det er rigtigt eller urigtigt. Derimod maa jeg stemme og andrage paa, at vi, naar vi ikke ere tilstrækkeligt oplyste om denne Lov, da udsætte dens videre Behandling og lade den gaae tilbage til Lagthinget.

Ordføreren: Jeg troer, at den ærede sidste Taler ikke ganske har forstaaet mig. Dersom vi nu standse Loven, affære vi Leilighed til, at der ad Erfaringens Bei kan staffles Oplysning om Lovens Mangler og om de Midler, hvorved disse bedst kunne afhjælpes. Efterat jeg har anvendt ikke ganske ringe Flid paa med de Hjælpemidler, vi have, at sætte mig ind i de særlige Forhold, er jeg kommen til den Overbeviisning, at det overhovedet ved de Midler, der nu haves til Raadighed, ikke er muligt at sætte sig saaledes ind i disse Forhold, navnlig med Hensyn til Alt, hvad der deroppe svarer til Agerbrugsforholdene, at vi derved vilde være istand til væsentligt at for-